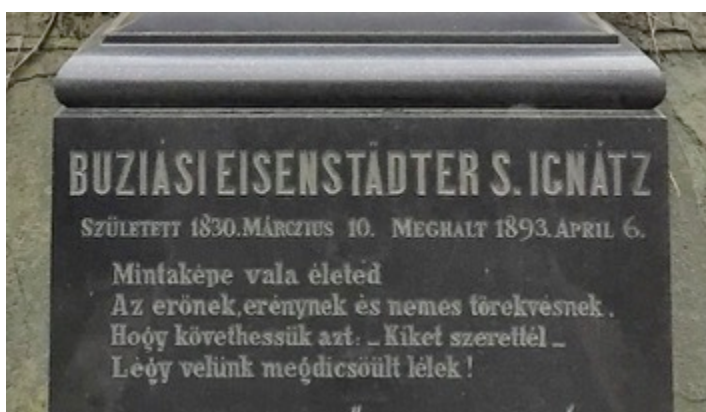

Ignátz Eisenstädter S. de Buziaș

(10 martie 1830, Nagybecskerek/Grossbecskerek, Imperiul Habsburgic, azi Zrenjanin, Serbia – 6 aprilie 1893, Temesvár, Monarhia Austro-Ungară)

Industriaș, om de afaceri și mecena. Președintele Comunității Evreilor din Cetate

Monumentul funerar în Cimitirul Evreilor, Timișoara

Fiul unui negustor din Becicherecul Mare, Ignátz Eisenstädter face studii comerciale. Se înrolează în armata honvezilor și participă în revoluția din 1848-1849, fiind avansat sergent-major, apoi locotenent și, în cele din urmă, locotenent-major de honvezi. În 1854 vine la Timișoara în afacerea angrosistă de manufactură înființată de unchiul său în 1809. În 1855, ajunge în fruntea întreprinderii de comerț angro Eisenstädter. În 1863 este ales vice-președinte, din 1876, președintele Camerei de Comerț și Industrie din Timișoara. Devine director al filialei din Timișoara a Băncii Naționale a Austriei. A fost președinte al Societății Lloyd, de la fondarea ei, timp de 28 de ani. În 1865, devine membru în corpul de reprezentanți ai orașului liber crăiesc Timișoara. În 1866, în calitate de fost locotenent-major, este ales membru al Societății de Ajutorare a Honvezilor din Comitatul Timiș. De numele lui se leagă construirea căii ferate Timișoara-Orșova, ca și înființarea a numeroase întreprinderi și mori mecanice. Contribuie la construirea Teatrului Franz Joseph din Timișoara prin cumpărarea unui mare număr de acțiuni. Sprijină apariția publicației *Temesi Lapok*, fondată în 1872. În anul 1872 cetățenii din Cetate îl aleg în primul consiliu municipal. Tot în 1872 regele îi conferă titlul nobiliar *Buziási* (de Buziaș).

În 1868 reprezintă evreimea din Ungaria de Sud la Congresul comunităților evreiești care are loc în Budapesta. Joacă un rol important în proiectul de construire a Sinagogii din Cetate, inaugurată în 19 septembrie 1865. Orga a fost cadoul său. Din 1870 ocupă funcția de președinte al comunității evreiești din Cetate, precum și al Chevra Kadișa, comisia care se ocupă de administrarea cimitirului, este și președintele Asociației de întraajutorare în caz de boală Maskil-el-dol. În 1872, sinagoga este re-inaugurată în prezența Împăratului Franz Joseph. Numele

președintelui Ignatz Eisenstädter apare pe placa de marmură din sinagogă care consemnează acest eveniment.

A fost președinte al circumscripției evreiești nr. 23, care cuprindea evreii din comitatele Timiș, Arad și Caraș-Severin. În anul 1867 a devenit și președinte al districtului XXIII evreiesc al comitatelor Timiș-Torontal, Caraș și Arad.

A participat activ la înființarea Societății de Răspândire a Limbii Maghiare, a Societății Maghiare de Susținere a Teatrului, precum și a școlii de meserii din Timișoara. S-a distins prin activități caritative și de mecenat. La înhumarea sa au luat parte 10.000 de persoane din Timișoara și din împrejurimi, reprezentând toate naționalitățile ce conviețuiau în Banat.

A fost una din cele mai importante personalități din viața economică și socială din Timișoara, în a doua jumătate a sec. al XIX-lea.

Surse

Szekernyés János, *A magyarság emlékjelei a Bánságban/Semne evocatoare ale maghiarimii în Banat/Evidence of Hungarian Presence in the Banat*, Temesvár, 2013

Josef Geml, *Vechea Timișoară*, cosmopolitonart, Timișoara 2016, p. 418

Móritz Löwy, *Skizzen zur Geschichte der Juden in Temesvár*, Szegedin 1890

Cartea digitalizată în biblioteca Harvard University poate fi accesată online:

<https://archive.org/details/skizzenzugesch00lwgoog>